ענין פרושה ואין סומכין קערה בפרושה אבל
מקנינוהו קערה בפרושה ולא ימשוך אדם
פרושה וניחייריה לקערה מפני סכנת
נפשות ולא ישתה אדם מן הכוס
ונוטל לחברו מפני שאין דעתו
שלהינות שונה

שותפות

זכרון עדות שהיתה בפ
ב לי יום לירח איר
שנת ארבעת אלפים
ושש מאות ושלשים
וחמש שנים לבריאת
עולם למנין שאנו

875 A.D.

TS C 2, f. 17

תנו רבנן היה ישן על כרעיה והיה יכול
לקיים שכבו ואינו יכול לקיים ראשו
מפני היינה חוב שלו ... הרי הוא
היה מהלך בדרך והגיע זמן קריאת
שמע מכוון דעתו ויקיים בעניא
בעי למיגניה כיון שאמר שמע יש
אחר ונאנס בשינה פטור חוץ מן
כל המתפלל אם היה ... אות קטנה
אסור שם ... ו
ואין נשא לבבינו אל ...
... אמר ... ארבה ...
אחות עצר דס ...
בתולים ... זה עצר ...

והיו נוגעים זה בזה ובלי בגדים
כמו שמלבן ואל אשתו ושוכבתו שהאשה
מגלה שערה לבעלה בשעה שהוא יוצא
מן שהאיש תובע בעצמו והאשה תובעת
מזה שיגמר דינו לאשה ואומרין עכשיו
עובשה בגדיו ואסורין ומעודה מכלבו
אדם ו[illegible] מיפו עליה מגדלת שער כנגדו
ומעשלת מים מבהמה ונעשה כך לבעלה
[illegible] פרים קשין זה מזה מבית
ממכרת הגוף חולה מעיים קשה
ה קשין משתיהן וחסרון מים
[illegible] אומרים בעת
שרי עלבבי דעת ולא ישמה
הדעת ואין מעמידין בוס מלא על
גבי דעת

ואין עוברין את הפת ואין יושבין על האוכלים
ולא יטול אדם חלקו ויתן לשנים שמזה יורדים
דברי קלקלה בסעודה אלא יטלנו ויתנו לפניו
ואחריכן יתנו לו ש׳ ארבעה דברים
כל העושה אותן דיבור בראשו ומתחיב
בנפשו: אלו הן הנפנה בין הגולל
לזיקל נהעובר בין שני דקלים
והשותה מים שאולין
והעובר על מים שפוכים
אפילו שתכתו בדרכו
לפניו: לא יפרוש
אדם פרוש ד
על גבי הדעת
ולא קעריה על